

Bizim Mahalle

– Yüksel · 17 Kasım 2014

Yılların ardından zaman konuştu,
Beni hüzne saldı bizim mahalle..
Gecekondun apartmana dönüştü,
Hayallere daldı bizim mahalle..

Hayra yorulmuyor böyle bir rüya,
Asıl güzelliği unuttu Hülya,
'Huzurum kalmadı, batsın bu dünya'
Taçsız bir kraldı bizim mahalle..

Sokakları vardı iğde kokulu,
Simalar bilirim hayat okulu,
Öfkesine yenik, her dem duygulu,
Ustura Kemal'di bizim mahalle..

Avlusu, bahçesi küçük evlerin
Yitip gitti gölgesinde devlerin,
Ey çocuklar, hatıralar ses verin !
Çiğ altında kaldı bizim mahalle...

Bu düzenle bitmeyecek hesabım,
İlaçlarla tavan yaptı asabım,
Hani nerde bakkal, manav, kasabım...?
Komşular bunaldı bizim mahalle..

Selamsız, sohbitsiz nesline yanar,
Tarihe bakar da aslına yanar,
Bir eğreti balkon, saksıda çınar,
Kafeste kartaldı bizim mahalle..

Payına hep deprem düştü, sel düştü..
Zihinlere dertler, kurtlar üşüştü,
Yeri geldi yoksulluğu bölüştü
Umuttu, moraldedi bizim mahalle..

Her konuda biraz şekil yaptılar,
Kelin perçeminden kakül yaptılar,
Yataydan, dikeye nakil yaptılar,
Kardeş beytülmalıdı bizim mahalle..

Aslında mesele çok uzun boylu,
Ne şehirli olabildi ne köylü,
Modaya kapıldı düğünlü-toylu,

Davul, zurna çaldı bizim mahalle...
Ah, anne şefkati, baba ocağı,
Çuvallara doldu bulguru, yağı,
Vefalılar yakın eder ırağı,
Kimine masaldı bizim mahalle...

At nalından kapımıza nazarlık,
Kırmızı etiket çağdaş pazarlık,
Aman gözden uzak olsun mezarlık,
Şaire melaldi bizim mahalle.

Bir mikrop bulaştı adı Frengi,
Tepetaklak müslümanın ahengi,
Hocam mor değil mi ineğin rengi ?
Neyi kaç a aldı bizim mahalle..! ?

Servet Yüksel